

IZDAJA OB PONEDELJKIH, SREDAH IN SOBOTAH - TELEFONI: UREDNIŠTVO 24-75, TAJNIŠTVO IN UPRAVA 21-90 - TEKOCI RAČUN PRI KOMUNALNI BANKI V KRANJU - 77-70-1-135 - LETNA NAROČNINA 900 DIN, MESEČNA 75 DIN, POSAMEZNA STEV. 10 DIN

IZHAJA OD OKTOBRA 1947 KOT TEDNIK - OD 1. JANUARJA 1956 KOT POLTEDNIK - OD 1. JANUARJA 1960 TRIKRAT TEDENSKO - IZDAJA CP -GORENJSKI TISK- V KRANJU - UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR - GLAVNI UREDNIK: SLAVKO BOZNIK

GLAS

GLASILO SOCIALISTICNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

V današnji praksi naših delovnih kolektivov

Najprej zaslužiti, potem deliti

Težave in problemi ob pripravi za sestavo pravilnikov za delitev čistega dohodka in osebnih dohodkov v naših podjetjih.

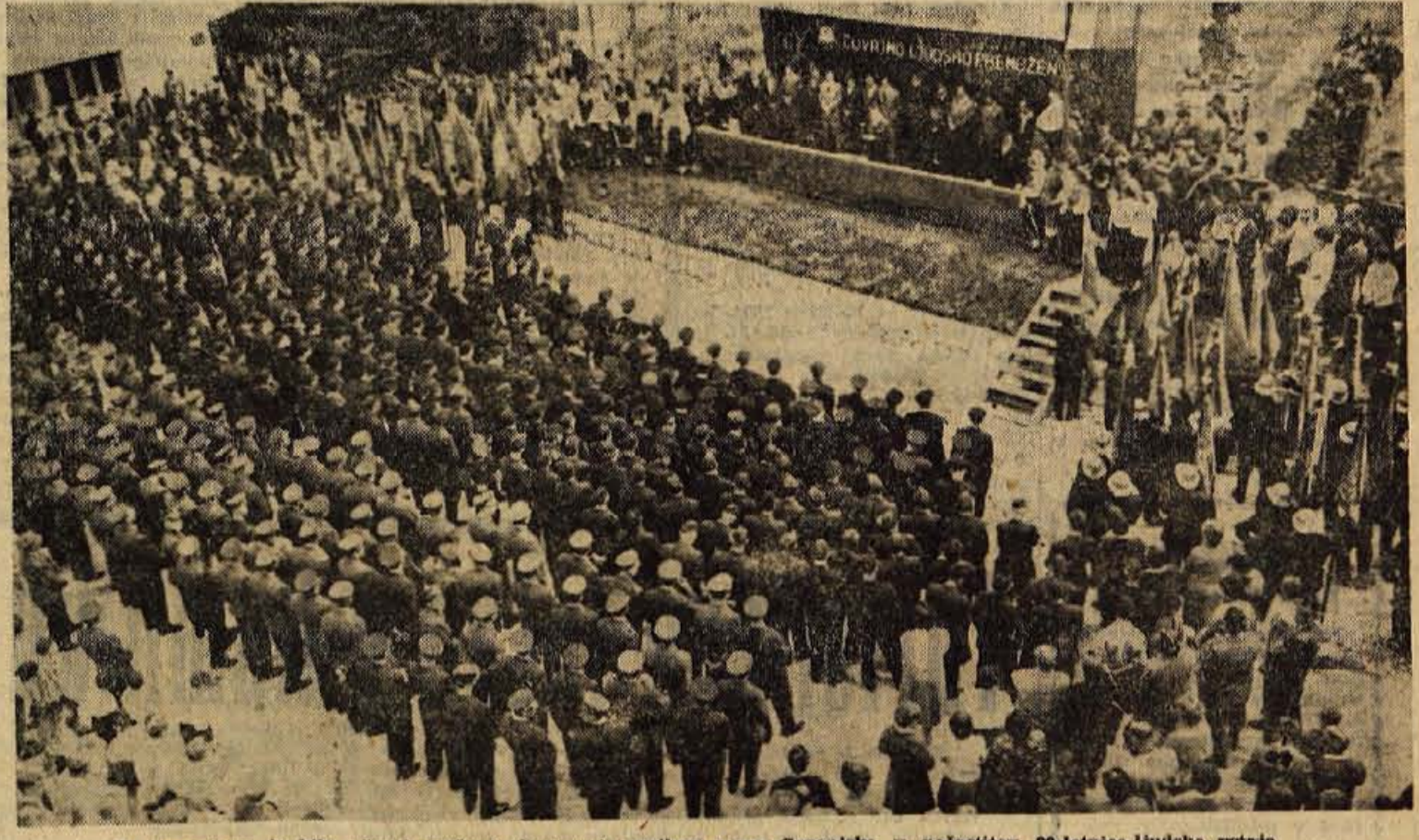
V nekem kranjskem podjetju je bil pred dnevi sestanek. Govorili so o prejemkih in o osebnih dohodkih posameznih delavcev in o povprečju v določenih oddelkih. Razpravljali so o priporočilih, ki jih je o teh vprašanih izdal občinski zbor proizvajalcev. Celotna razprava je pokazala, da je to zelo delikatna stvar, ki lahko močno razmahne delovni zalet kolektiva, ali pa obratno - da demoralizira delavce. Kadar gre za »plačo«, kot smo učasili rekli, za osebne dohodke, oziroma za denar, takrat, razumljivo, je vsakdo zelo občutljiv.

Vse gospodarske organizacije bi morale do konca leta izdelati svoje pravilnike o delitvi čistega dohodka kakor tudi o osebnih prejemkih v svojih kolektivih. Čeprav se zdi ob prvem pogledu, da ni to nič tako važnega, je vendar to odgovorno in pomembno delo. S temi pravilniki mora kolektiv oceniti svoje stanje, svoje možnosti in težnje ter usmeriti določeno politiko podjetja od investicij, avtomatizacije in obratnih sredstev pa do načina naraščanja proizvajalcev.

Mnoga, zlasti večja podjetja so se tega dela že več ali manj resno lotila. V manjših trgovskih, gostinskih in obratnih podjetjih pa marljivo delavci še sploh ne vedo o teh stvareh. To se je pokazalo na raznih sestankih. V Kranju so organizirali posebne razgovore s predstavniki manjših podjetij in sičce ločeno po strokah. Malokje so se stvari že lotili. V večini še samoupravni organi niso seznanjeni s problemom. V nekaterih primerih je razumljivo opravičilo, da ni ljudi, ki bi za to skrbeli in tolmačili

v kolektivu. Zlasti imajo težave mali kolektivi pri izdelavi osnutkov za imenovane pravilnike (o delitvi čistega dohodka in osebnega dohodka). Tako so se prav kot posledica pomanjkanja tega kadra pojavili ti pravilniki kakorekoč v prodaji. Kljub temu pa, da so take pravilnike izdelali ekonomisti in določeni strokovnjaki, so na posvetovanju v Kranju ugotovili, da njihova uporaba ni priporočljiva. Vsako podjetje ima svoje probleme, svoje težave in tudi svoje cilje. Vse to mora skozi rešeno samega kolektiva. Seje tak pravilnik je lahko uporabljiv in se bodo člani kolektiva zavzeli za njegovo uveljavljanje.

Za pravilno zbiranje gradiva in sestavljanje osnutkov za te pravilnike se zavzemajo tudi sindikalne organizacije. Obratni sindikalni svet je že imel o tem poseben plenar. Sedaj obiskujejo razna podjetja, kjer v razgovoru z aktivom in predstavniki samoupravnih organov skušajo svetovati tako, da bi v osnutke teh pravilnikov prišle družbene težnje. V glavnem, kakor ugotavljajo po dosednji praksi, v kolektivih usmerjajo razprave prevzko. V kolikor so sploh bile o tem razprave, so bile v glavnem okrog delitve osebnih dohodkov, vse pre malo pa, a ponekod sploh nič, je razprava o formiranju tega dohodka, o gospodarjenju v podjetjih in podobno. Taka je sedanja ocena, toda organizacije ZK, sindikata, pa tudi mladine in samoupravni organi v podjetjih vse bolj razumejo pomen tega dela in skladno s pripravami za nove pravilnike o delitvi sredstev usmerjajo kolektive v splošno razpravljanje o znižanju proizvodnih stroškov, o povečanju delovne storilnosti in podobno, kar pa je glavni namen te akcije.



Na Jezerskem je bilo večeraj svečano zborovanje gasilcev z vse Gorenjske v počastitev 20-letnice ljudske vstaje

50 let gasilstva na Jezerskem

NAD 700 GASILCEV IN VEČ STO DOMAČINOV IN IZLETNIKOV NA OSREDNJI PROSLAVI - RAZVITJE DVEH PRAPOROV IN OTVORITEV NOVEGA GASILSKEGA DOMA

JEZERSKO, 9. julija - Že sinoči je bilo na Jezerskem navdvo živahno. Z vsega okraja se je zbralo nad 700 gasilcev in več gostov, med njimi tudi predstavniki gasilskih enot iz drugih krajev republike in iz zamejske Koroške. Medtem ko je bila sinoči slavnostna akademija v počastitev 50-letnice Prostovoljnega gasilskega društva Jezersko, pa je bila danes dopoldne osrednja proslava Okrajne gasilske zveze za Gorenjsko v počastitev 20-letnice ljudske revolucije.

Na prostoru pred novim gasilskim domom so se zbrali vsi gostje in domačini, potem pa je pod poveljniki AGZ, Janko Stefe otvoril slavnostno zborovanje. Zbranim je govoril predsednik OGZ Kranj, Metod Rotar. V svojih besedah je predvsem orisal delo članov gasilskih enot med NOB. Predvsem pa je poudaril, da je v borbi za osvoboditev sodelovalo okoli 1200 državljanov iz njihovih vrst, od teh pa jih je 420 žrtvovalo tudi življenja kot borci, talci ali pa kot žrtve v koncentracijskih taboriščih.

tako danes dopoldne. Otvoril ga je Jože Skuber. Današnje svečanost pa je izkoristila tudi občinska gasilska zveza Kranj, ki je tudi razvila svoj prapor. Le-temu je kumoval v imenu ObLO Kranj podpredsednik Lojze Založnik. Po svečanem zborovanju je bila še slavnostna parada vseh zbranih gasilcev, katere so številni gledalci za vse njihovo dosežanje prostovoljno prizadevanje nagradili z navdušenim aplavzom. B. F.

SLOVO OD JUNAKA

OSTANKI POLITKOMISARJA ITALIJANSKE PARTIZANSKE BRIGADE »GARIBALDI« GIUSEPPEJA TOMIZZEJA PREPELJANI IZ ŠKOFJELOŠKIH HRIBOV V VIDEM

ŠKOFJA LOKA, 8. julija - Ze večeraj so v škofjeških hribih izkopali posmrtno ostanke politkomisarja italijanske brigade »Garibaldi« Giuseppa Tomizza (partizansko ime Leo Leone) in jih prenesli v Dom zveze borecev v Škofji Loki, kjer so se od njega poslovili številni njegovi soborci in domačini. Zadnje prisrčno slovo pa je bilo danes zjutraj ob 8. uri, ko so se pred Domom zveze borecev v Škofji Loki zbrali številni škofjelokani, pripadniki JLA in predstavniki vseh občinskih družbeno-političnih organizacij ter predstavnik okrajnega odbora Zveze borecev Frane Konobelj - Slovenko. Ganjlive so bile ob slovesu pesmi okteta Svobode iz Škofje Loke, recitacije pionirjev z Reke Loke in poslovljne besede Milana Osovnikarja, sekretarja ObK ZKS Škofja Loka. - Ostanke

padlega junaka so takoj nato prepeljali v njegov rojstni kraj Videm, kjer je bil popoldne ob 17. uri svečan pogreb.

Giuseppe Tomizzo je odšel po padcu Mussolinijeve Italije v partizane in se boril proti nemškimi fašistom in domačim kvistlingom. V bojih s premočnim sovražnikom se je skupno s tovariši boril za novo, svobodno domovino, boril se je za poraz fašizma. V tej borbi je njegova enota vztrajala nad eno leto, decembra 1944. leta pa je bila vključena v IX. korpus na našem svobodnem teritoriju. Boril se je v sklopu Prešernove, Gradnikove, Kosovelove in Vojkove brigade. Ko pa so konec marca 1945 zaradi naglega prodiranja enot NOV v Sremu, Bosni in Dalmaciji hoteli Nemci očistiti z veliko ofenzivo (v kateri so poginili nad 100.000 mož) svoje zaletlje - Gorenjsko in Primorje,

ZANIMIVA VSEBINA

Kranj - Te dni je izšla že 5. številka Vestnika Občinskega ljudskega odbora Kranj. Tolerat med drugim prinaša izredno zanimive gospodarske, kmetijske, promozenske, pravne in zemljiške zadeve.



Se naprej vroči dnevi s populacijskimi plohami.

Skupaj s svojo enoto se je boril na področju od Blegoša do Starega vrha in se z uspehom prebil skozi sovražnikovo obroč. Nekaj dni za tem, 1. aprila 1945, pa ga je v ponovnem spopadu v škofjeških hribih zadela sovražnikova krogla in prekinila življenje komaj 22-letnega borca - Italijanskega partizana.

Liubljana se pripravlja

Kranj, 8. julija - V Kranju je bil sestanek z vsemi predsedniki občinskih organizacij SZDL in mladine. Pogovorili so se o udeležbi prebivalstva z Gorenjske na osrednji republiški proslavi 20-letnice revolucije, ki bo 21. julija v Ljubljani. Ljubljana se mrzlično pripravlja, da bo lahko pogostila in razvedrila najmanj 150.000 obiskovalcev iz vseh krajev republike.

poseben vlak. Tako predvidevajo, da bi iz kranjske občine šlo na to proslavo približno 8.000 ljudi iz jeseniške 4.000, iz radovljiske 3.000, iz škofješke 3.000 in iz trziške 2.000 obiskovalcev. Spričo kvalitetnih in številnih prireditev od Opere in kinematografov do plesnih orkestrrov, ki bodo igrali na mnogih plesiščih vsi noč, je interes prebivalstva za to prireditev zelo velik. Zato bo stvar udeležbe bolj tehnični problem, kako ljudem zagotoviti udoben prevoz.

KRAJEVNI PRAZNIK V ŠENCURJU

Šencur, 9. julija - Prebivalci Šencurja so pričeli danes s praznovanjem krajevnega praznika. Praznovali ga bodo do nedelje 16. julija z številnimi športnimi, kulturnimi in zabavnimi prireditvami.

Osrednja prireditev je bila danes popoldan pred gasilskim domom v Šencurju. Tu so se zbralo okoli 1000 domačinov in okoličanov, ki so prisostvovali slovesnemu zborovanju. Ob tej priložnosti so razvili tudi prapor Krajevne organizacije ZVVI Šencur. Slovesnost je otvoril predsednik Krajevne organizacije SZDL Šencur Pavel Dražičer, za njim pa je (Nadaljevanje na 2. str.)



Zadnje slova škofjelokanov od Giuseppa Tomizzeja

OBRAZI IN POJAVI

Poglej ga, samo postopa!

Del svojega dopusta vedno rad preživim na deželi in tedaj sem vesel, če lahko pomagam sniti seno. Mogoče zaradi prijetnega vonja sena ali pa zaradi rahlih odtenkov spominov na brežkrbno mladost, ko sem še v krogu domačih kozil in sušil seno. Tudi pred dnevi sem pomagal spravljati seno v neki hribovski vasi.

Mimo senožeti je prišel možki srednjih let, s knjigo v roki. Zamisljeno se je s počasnimi koraki sdeljal in komaj je izginil za ovinkom, že so ga začele ženske obrekovati: »Samo sprebaja se in nič ne dela, mi pa gavamo od zore do mraka...!«

Seveda sem se takoj pozanimal, kdo je pravzaprav ta, »ki nič ne dela« in vzel, da stanjuje pri svojih sorodnikih, da je znanstvenik in da prvo sedaj piše prvo večje znanstveno delo iz svoje stroke. Umaknil se je na deželo, da bi imel mir. Včasih so starši rekli: »V lole naj gre, da mu ne bo treba dela-

til. Toda še sedaj imam večkrat priložnost slišati: »Saj ta pa nič ne dela« (ker pač ne dela s krampom in lopato). Dovolj je že nekaterih zastarelih pojmovanj, ki se - posebno na podeželju - trdovratno ohranjajo. Ljudje zaradi svoje nepoučenosti ne znajo prav ceniti umskega dela, ker prav gotovo ne vedo, koliko se mora človek učiti, da obvlada vsaj del širnega področja sodobne znanosti in tehnike. Ne znajo prav vrednotiti dela, ki ni vezano na fizičen napor. Toda vsakdo dela pač to, za kar je najbolj sposoben in za kar ima veselje. Možnost pridobiti izobrazbo je dana vsakemu našemu državljanu, zato sta tudi umsko in fizično delo enakovredna - če ju le vestno in pošteno opravljamo. F. Z.



ODHOD V ŠPANIJO

Julija meseca 1936. leta so odšli prvi komunisti prostovoljci z Jese...

NA ČRNVVCU

Pa zaslugi Staneta Zagarja, ki je ustanovljal okrog Dobrave in...

Muzej

Prešernove dobe

Po preselitvi Mestnega muzeja v Kranju v nove prostore...

Nesreče

HUDE POSLEDICE NEPREVIDNE VOZNIJE

V petek, 7. julija ob 18.55, je na cesti I. reda na Zlatem polju v Kranju...

ZOPET VINJENI VOZNIK

Do nesreče je prišlo tudi na cesti II. reda v Stražišču pri Kranju...



Med vsemi večerajšnjimi izletniki v Bohinju je bilo, razumljivo, največje zanimanje za 'Kmečke ofceti'...

Ljudje in dogodki

KROKODILOVE SOLZE

Manchestrski dnevnik je pred kratkim objavil poročilo svojega dopisnika iz Madrida...

očeh zabodnega sveta. Pred kratkim je izkazila nostalgija za 'dobrimi časi'...

rednem cirkusu pripravila za nedeljsko predstavo. Po mnenju uvodničarja Ros...

IZGRADNJA OBLASTI

Na seji Mestnega ljudskega odbora v Kranju so 10. julija 1950 sklenili...

Turistične točke v Kamniku

Kamnik je že dolgo znan kot izredno turistično mesto, ki ga vsako leto obišče veliko domačih in tujih turistov...

lepega razgleda na Kamniško točko moramo vsakomur prištevati Stari grad...

S sodišča

MOPED SI JE HOTEL PRILASTITI

M. V. je letos ukradel na dvorišču gostilne 'Kern' v Cerkljah moped, last J. B., v vrednosti 120.000 dinarjev...

udaril po glavi I. K. in ga ob tej priliki tudi lažje telesno poškodoval. Obdolženec je dejanje na sodišču priznal...

UPORABLJAL JE TUJ DENAR

Pri podjetju 'Transturist' v Skofji Loki je bil J. K. zaposlen kot sprevednik. Denar, ki ga je dobil za prodaje vozovnice...

Z obiska v Bohinju

Sredi sezone prazni hoteli

Bohinj, 9. julija - Bohinj je že nekaj let ena izmed najmlajših turističnih postojank Gorenjske...

le zaradi 'Kmečke ofceti', temveč je enodnevnih izletnikov vsak dan precej. Prav gotovo pa bi bil tudi danes Bohinj bolj prazen kot ne...

Z NEVARNIM ORODJEJEM PO GLAVI

J. D. je 10. februarja letos v bližini Poljan z ročajem gnojnih vil...

KRAJEVNI PRAZNIK V SENCURJU

(Nadaljevanje s 1. strani) opogovoril v imenu organizacije ZVVI Sencur Franc Knific...

TE DNI PO SVETU

KOČA POPOVIČ NA OBISKU V SOVJETSKI ZVEZI Državni sekretar za zunanje zadeve je v petek odpotoval na sedemdnevni obisk v Sovjetsko zvezo...

BRZ UPORABE SILE Irski ministri predsednik Kassar je izjavil v razgovoru s britanskimi in ameriškim novinarji...

BERLINSKI ZUPAN ZA KONFERENCO 52 DRŽAV Zahodnoberlinski zupan in glavni kandidat Socialdemokratske stranke za kanclerja Willy Brandt se je v Bonnu izrekel za sklicanje 'velike konferenice' o mirovni pogodbi z Nemčijo...

SOVJETSKA NOTA VLADI ZDA V Moskvi so objavili besedilo note, ki so jo pred kratkim izročili ameriškega veleposlaniku v Moskvi Thompsonu...

RAZSTAVA V LONDONU V Londonu so odprli sovjetsko gospodarsko razstavo, na kateri so razstavljeni izdelki za široko potrošnjo...

BITKA ZA KAVO V preteklem tednu so v severni Angoli popolnoma uničili več kot 30 plantaž kave...

ZAUAPANJE V ZACASNO ALŽIRSKO VLADO Zacasna alžirska vlada je objavila sporočilo v kateri pravi, da je nacionalni dan protesta proti razdelitvi alžirskega ozemlja ljudstvo Alžirije obeležilo z demonstracijami velikega obsega...

TEZKA NESREČA V ČESKOSLOVAJKI 108 rudarjev je izgubilo življenje v teški nesreči, ki se je zgodila v rudniku Dukla v ostravsko-karvinskem bazenu...

GOVOR HRUŠEVA Sovjetski premier Hruščev je izjavil v govoru pred študentsko vojaške akademije v Kremlju, da voditelji zahodnih držav niso pokazali želje, da bi sodelovali z ZSSR glede sklenitve mirovne pogodbe z Nemčijo...

TEROR V DOMINIKANSKI REPUBLIKI Dominikanska policija je streljala na demonstrante, ki so demonstrirali proti diktaturi in tiraniji. Po vesteh so ranili 6 demonstrantov, 20 pa so jih zaprli.

Tudi v Kamniku muzej NOB

Malokdo ne pozna znanega Sadnikarjevega muzeja v Kamniku, ki je naš največji privatni muzej. Dolga leta je, sedaj že pokojni NIKO SADNIKAR zbiral zgodovinski material po Kamniku in njegovih bližini in daljni okolici...

Letos pionirska knjižnica

Mladinsko oziroma pionirsko knjižničarstvo je v kranjski občini najmanj razvito, čeprav so potrebe že nekaj let zelo velike. Zlasti pomembna je na tem področju ustanovitev pionirske knjižnice v Kranju, saj bi ta poleg izposoje knjig poskrbela tudi za kulturno in estetsko vzgojo otrok. Bila bi nekako občinsko središče vsega mladinskega oziroma pionirskega knjižničarstva, kakor tudi središče kulturne in estetske vzgoje mladine v šolah, kulturnih društvih in drugod. Dolgoletni razgovori o tem, da bi bilo potrebno v Kranju ustanoviti pionirsko knjižnico, bodo letos ureničeni, če bo seveda mogoče realizirano. Prostor za to so namreč zagotovljeni v Delavskem domu, knjižni sklad (približno 5000 knjig) že ureja, knjižničarski kader se usposablja za delo, ni pa še zadostnih denarnih sredstev za ureditev prostorov in za opremo. Sredstva bi bilo treba dobiti v letošnjem letu (približno 3 milijone dinarjev), ker bi bilo umestno knjižnico v letu pionirskih iger odpreti v času praznovanja dedka Mraza.

Skala Zmajevcevec

Ob cesti med Trzinem in Ljubljano leži veličanska skala, ki se imenuje Zmajevcevec. V Sentanski dolini pa ljudje trdijo, da imata skala ime po veličanskem zmagju, ki je nekoč živel v osrčju Košute. A od kod naj bi na Košuto prišel zmagj? V neki vasi pod Košuto je živel kovač, ki je imel veliko kova, da na njegovem vignju, ni nikoli ugasnil ogenj. Dan in noč je tamkaj tlelo in gorelo ogelje, ki ga je kovač toliko požgal, da mu ga nikdar ni bilo dovolj. Kadar ni koval, je v rebreh Komarce podiral drevje, zlagal cepanice v kope in ogeljaril. Ogeljarjen pa je hosto redčilo. Zato je nekega dne prišel h kovaču gozdnj mož in mu rekel: »Hosta je moj dom. V njej živim in divjam lovim, da se od redim. Če boš posekal vsa drevsa, bom poginil od gladi, ker o divjadi ne bo več sledu.« Kovač pa je bil gluha za hostnikove prošnje.

»Ti ne moreš živeti brez lesa, jaz pa ne brez oglja,« ga je zamehoval. »Dokler bom pri močeh, da bom lahko koval, bom tudi drevje sekal in ogelje zgal. Le pojdi v drugo hosto in tamkaj lenobo pasi ter lovi divjad, da te ne bo ugonobil požrešni glad!« Hostniku se je za malo zdelo, da mu kovač sponaša lenobo, zato je odšel, da se bo kovaču in vsem dolincem maščeval. Neke noči je polnoči prilomastil v dolino, zbudil kovača in mu dejal: »Posekal si že toliko drevsa, da v redki del Košute ne zaide več nobena žival, da bi jo na račun dal. Prislili si me, da moram oditi v tuj svet. Edina stvar, ki jo še imam, je petelin, ki sem ti ga prinesel. Krmil ga, dokler ne bo zrel za nož!« In dal je kovaču mladega petelina. Ta je petelinčka zaprl v kokošnjak in zagodrnjal: »Za kovačnico je travnik. Tamkaj se bo petelin lahko pasel. A ko bo odrasel, ga bom zaklal.« Hostnik je odšel kdo ve kam, njegov petelin pa je rastelel in rastelel, dokler ni prerastelel vseh petelinov v srenji. Cim večji je bil, bolj se je podil okrog kovačije. A gorje tistemu, ki bi ga hotel ujeti! Zapodil se je vanj, in ga očljujeval, da je zakravel iz stoterih ran. Kovač se je potihem veselil, da bo imel za godovni dan pečenko, ki je bo več ko preveč za vso njegovo družino. Sredi noči, preden je kovač gođoval, pa je petelin zakikirikal, da se je zrušil kokošnjak, da so še prebudili vsi ljudje v Sentanski dolini, potlej pa je razprostrl kerila in zletel na vrh Košute, kjer je ob sončnem vzhodu na golem vrhu iznesel veličansko jajce, potlej pa odletel kdo ve kam. Petelinje jajce pa je na pečini ves dan ogrevalo poletno sonce, pod večer pa se je iz njega izvalil zmagjček, majhen in plšen, da je je od strahu zaril pod zemljo. V ograju Košute je potlej rastelel in rastelel, dokler mu ni v temi podzemelci jami postalo tesno; takrat je pričela gora pokati... In nekega dne je vstal vihar, kakrnega niso pomnili niti najstarejši ljudje v dolini. Zmagj je namreč v skrivališču vstal in se uprl v pečino, da bi se prikobacal na dan. V dolino so grmele skakline in pobijale divjad, vrh Košute se je odtrgal in najprej pokopal zmagj ter ga ubil, nato pa zgrmel v dolino, kjer je razdejal kovačijo, da o vignju ni ostala niti sled. Tako se je divji hostnik maščeval kovaču. Pečina, ki še zdaj leži na mestu, kjer je nekodaj stala kovačija, pa se imenuje - Zmajevcevec. Lojze Zupane.

Partizanska sreča

To zgodbo mi je pripovedoval oče. Sam jo je doživel aprila 1944 v partizanih - v vasi Zagon. Moj oče je šel v vas na vozo

s partizani. Prihrumela je cela četa Nemecev, pred katerimi ni mogel ubežati. Stopil je h kmetu, ki je v bližini sekal drva. Prosil ga je za sekuro, ki mu jo je ta rad odstopil. Titovko je vtaknil pod inalice, puško pa, ki jo je do tedaj imel na rami, je zadnji hip skril za skladovnicno drv. Mimo njega je prikorakala cela četa Nemecev, ki so bili vsi dobro oboženi. Moj oče je sekal drva s tako nagljo, da mu je znoj tekel po čelu. Nemei niso ničesar zasutitli, le komandant je stopil bliže in ga vprašal v nemščini: »Ali so banditi v vasi?« Odgovoril ni nič, le z rameni je pokazal, da ne ve. Ko so odšli, je z delom prenehel. Sele ko je zaslišal dva strela, se je spomnil na partizana, ki sta bila v vasi.

Proti večeru so se Nemei vračali v svojo postojanko. Oče je takoj odšel poizvedovat za partizanoma. Zagledal ju je nekaj metrov nad cesto. Bila sta prestreljena in prebodena z bajonetom. Z vse nagljo se je umaknil k svoji četi in povedal komandantu vse, kar je doživel. Ze naslednjim dan so partizani napadli nemško postojanko v Postojni. Franci Pavlič

Lutkovna predstava v vrtcu

Pred kratkim je bila v otroškem vrtcu Antona Medveda v Kamniku lutkovna predstava, ki je navdušila veliko otrok. Zadovoljstvo je bilo zelo veliko še posebej zato, ker so te lutke izdelali otroci same. Uprizorili so igrice Rdeča kampla. Ob preprostem odrčku se je zbralo veliko malih gledalcev. Prav to pa tudi dokazuje, da so takšne igrice dobrodošle in bi jih lahko večkrat uprizorjali.

Proti večeru so se Nemei vračali v svojo postojanko. Oče je takoj odšel poizvedovat za partizanoma. Zagledal ju je nekaj metrov nad cesto. Bila sta prestreljena in prebodena z bajonetom. Z vse nagljo se je umaknil k svoji četi in povedal komandantu vse, kar je doživel. Ze naslednjim dan so partizani napadli nemško postojanko v Postojni. Franci Pavlič

Bivši partizani pripovedujejo...

Storžiške žrtve

Ze večkrat sem bila pod Storžičem, večkrat sem že tudi slišala o storžiških žrtvah, a še nikoli nisem

tako globoko doumela, kaj se je tukaj pravzaprav zgodilo 5. avgusta 1941. leta.

Sli smo na izlet pod Storžič, z nami je bil tudi tovariš Brovc, eden izmed prvoborcev, ki so se takrat večili. Pripovedoval nam je o tistem žalostnem dogodku takole: Večja skupina partizanov se je zadrževala na Veliki Poljani. Med njimi je bil človek, ki jih je izdal in zato so se morali umakniti pod Storžič, kjer jim je nudila zavetje Verbičeva koča. Od tu je ena skupina krenila na Dobro, ker je nameravala sodelovati pri napadu na zapore v Begunjah. Manjša skupina pa je prenočila v koči. Med njimi je bil tudi tovariš Brovc. Deset minut pred peto uro zjutraj je počil prvi strel, takoj za njim pa je zarezljalo z vseh strani. Vsi so vedeli, da so Nemei obkolili kočo. Borce so planili skozi vrata, da bi si rešili življenja, a svinčenkam ni bilo več mogoče ubežati. Po čudnem naključju je nekatere ubili smrti, med njimi tudi tovariš Brovc. Srečno je preskočil ograjo in rafal, ki je udaril vanjo, potem pa so ga pred krogliami ščitila drevesa. Vsa korak naprej mu je pomnil smrt ali rešitev. Le počasi je napredoval, za njim pa je odmeval lajež policijskih pisov in kriki neke borke, poln groze in bolečin. Streljanje je kmalu potihnilo. Iz temnega gozda se je doignil dim. Gorela je Verbičeva koča in devet umorjenih partizanov - pogumnih borcev za svobodo. Zapisala Vera Vnk iz Trzinca

ZANIMIVOSTI

SKRIVNOSTEN ZDRAVNIK

Veliko železniško nesrečo, ki se je pripetila pred kratkim na progi Strasbourg - Pariz, smatramo za eno izmed najtežjih v Franciji. V brzovlaku, ki je iztrtil, je našlo smrt 40 potnikov, medtem ko je število ranjenih nekajkrat večje. Ob tej priložnosti je francoski tisk tudi obširno poročal o nekem nemškem zdravniku, ki je ponorečencem priskočil na pomoč. V najbližji bolnici, kamor so prepeljali ponorečence, se je kmalu po nesreči prijavil upravnik bolnice neki nemški zdravnik, ki je ponudil svoje usluge. Upravnik bolnice mu je dovolil. V nekaj urah je mladi zdravnik izvršil težke operacije in precejšnjemu številu ranjenecv rešil življenje. Bolničarke in zdravniki, ki so ga videli pri delu, so izjavili, da je bil mladi zdravnik dovolal težki nalogi. Sele čez štiri dni se je izvedelo, da je bil to zdravnik iz Freiburga.

Ko se je vračal iz Pariza, se je zaustavil na bližnji bencinski postaji, da bi vzel gorivo za avtomobil. Tam je slišal za veliko nesrečo in kmalu odhitel na kraj nesreče. Spoznal je, da bila njegova pomoč v bolnišnici bolj koristna, zato je odšel tja. Ko je ob enajstih ponoči ssekel svoj beli plašč, je brez besode sedel v svoj "Volkswagen" in se odpeljal naprej proti domu. Neki francoski novinar je zapisal, da ta primer pomeni več kot vsa prizadevanja na vojnem in političnem torišču, ki so jih podvzeli generali in državniki.

FILM, NAŠA VSAKDNJA ZABAVA

Po podatkih je kino naša najbolj množična zabava. V lanskem letu so imeli kinematografi v Sloveniji 17.188.000 obiskovalcev. Porast števila obiskovalcev s prejšnjim letom pa je neznačen, ker smo imeli v letu 1959 natančno 17.182.000 obiskovalcev. V preteklem letu smo imeli 247 kinematografov s 75.852 sedeži.

VOJNA SKRIVNOST V IGRAČKAH

Pred kratkim so objavili izjavo, ki jo je neki ameriški admiral dal pred dobrim letom pred ameriškim Kongresom. Admiral je trdil, da so Rusi prišli do zaupnih podatkov o ameriški atomski podmornici "George Washington" za vsoto treh dolarjev. Toliko namreč stane igračka podmornice, ki je točen posnerek atomske podmornice in se lahko kupi v vseh ameriških trgovinah. Ameriški tovarnarji so odgovorili admiralu, da igračke niso izdelali po načrtih atomske podmornice, temveč po opisih, ki so jih objavili ameriški časopisi.

Charles McCormac

BEG IZ SINGAPURA

Za ograjo so stale običajne lesene, s slamo pokrite barake, tu pa tam pa so posedali Evropejci, moški in ženske. V enakomernih presledkih so med njimi pasli lenobo japonski stražarji. Imeli so puške malomarno priložne ob kolena. »Sveta nebesa!« je zamrmral Don, »naravnost mednje bi prišli!« »Poglej tja čez!« Pokazal sem na jaso ob strazarnici izven žične ograje, kjer so pohajkovale tri ali štiri Evropejke v rožnatih oblekah. Očitno so jim dovolili, da lahko hodijo zunaj. »Čelo iz klekce se lahko izmuznejo,« je rekel Don. »Toda daleč po tej džungli ne bi prišle.« »Malingsing!« je pojasnil najin redkobešedni vodič. »Malingsing?« sem popovlil in se obrnil proti Donu: »To je zelo blizu južne obale!« Zaskrbljeni zaradi nevarnosti pred nami smo se sp plazili po trehuhu mimo taborišča, dokler nismo bili zadosti daleč, da smo se znova lahko vzravnali. Hodili smo in hodili, levo od nas pa so se še vedno raztezale gore. Hodili smo ves dan in še vso noč in se le za kratek čas ustavili, če smo prišli do kakoga potoka. Naslednje jutro smo se utaborili in počivali do opoldne, potem pa smo spet hodili do polinoči, ko smo zaspali za štiri ali pet ur. Naslednjega dne smo hodili le nekaj ur, ko smo v skrivasti svetlobi jutranje zarje zagledali morje. Naju z Donom se je polatilo novo razburjenje. Nobeiden ni govoril o tem, toda oba sva vedela, da so najini živci napeti do skrajnosti. Cutlisa sva namreč, da »konec najine poti ne more biti več daleč. Bili smo na južni obali Jave in hodila sva proti vzhodu. Vsaka milja, ki smo jo prehodili, je bila milja bliže svobodi. Toda še vedno smo bili v deželi, ki so jo zasedli Japonci in po teh dolgih me-

sech nagonskega življenja, ko smo bežali kot preganjane živali proč od siveherna znaka civilizacije in ko je zanj bila svoboda tako blizu, sva trepetala, da se ne bi še poslednji trenutek ujela v past. Bila sva nepotrpešljiva drug z drugim. Pomenek je zamrl in celo tedaj, ko smo legli k počitku, sva je redko črhnila kako besedo. Obsedva naju je divja želja, da bi se beg posrečil. Spet sva bila umazana in poraščena, z goščavo skušnjarah las na glavi, koža pa nama je od sonca postala umazano rjavkasta. V Donaldsonovih svetlomodrih očeh se je pobjaskoval pomosen, prečej pogled. Isti pogled je moržl biti tudi v mojih očeh. Zdjaj naju ni moglo nič več zausjaviti. Postala sva sitna med seboj in z javanskim vodičem. Morebiti je ta občutili najine misli, kajti tega dne se ni ustavil ob sončnem vzhodu, temveč smo nadaljevali pot, dokler nismo prišli do neke ribiške vasi. Ze to je bilo dovolj čudno, da so se njeni prebivalci kaj malo zmemili za naju, ko sva z vodičem korakala skozi kampong. Noč sva prespala sredi naselja v koči, kamor je skozi razpadle lesene sienne siliš smrad po ribah. Naslednje jutro sva za zajtrk dobila seveda ribe. Hotel sem začeti pogovor s poglavarjem, toda bil je nedostopen. Vse, kar sem lahko izvilkel od njega, je bil kratek: »Odpeljali vas bodo od tu.« Ni nama bilo treba čakati dolgo. Uro in pol pozneje je prišel poglavar k nama in nama pokazal, kod naj mu slediva. Naglo naju je odvadel k obrežju, kjer sva zagledala ribiški čoln, ki se je pobjaboval na valovih. Osem Javancev, oblečenih v platineno obleko, ga je držalo ob obali. Čoln je bil okoli 25 čevljev dolg, zgrajen podobno kot kitijska džunka, z enim jamborom. Z Donom sva bredla do čolna, vodič pa nama je sledil. Odrinili smo od obrežja in veter nas je urno gnal na odprto morje. »Kam za vraga naju zdaj peljejo?« je momljajl Don. »Tisoč milj daleč ni prijateljske dežele!« Skomignil sem z rameni in vprašal, kolikor sem le mogel previdno, o tem Rogerja. Pokazal je na obalo. »Japonci!«

To je bilo dovolj. Ves dan smo pluli proti vzhodu, držeč se obale, od katere smo bili le kakš dve milj. Ob hraku smo se obrnili proti njej in pristali v drugem ribiškem kampongu, obdanem z gostim ridom džungle. Noč sva znova prebila v ribiški koči in znova se važčani niso zmenili za naju, ko da bi bil prihod dveh skušnjarah Evropejcev delček njihovega vsakdanjega življenja. Oprezovala sva skozi vhod in se pošutila kot na trnju. »Tilo dolgočasneži so zelo čudni,« sem začepetal. »Kaj ti misliš o njih?« »Občutek imam, da so jim tako zapovedali,« je zamrmral Don. »Tako je, ko da bi naju natanko opisali in jim povedali, kaj morava storiti.« »Meniš, da jim lahko zaupava?« »Saj nimava druge izbire.« »Morebiti so del Manstedtove mreže.« »Morda. Zakaj pa so potlej tako skopi z besedami?« »Ne bodi tako piker, Don.« Praykar sva se pripravljala na spanje, ko je vsopil v kočo mlad Javaneec, oblečen v majico in platineno obleko. S seboj je prinesel majhen zavoj. »Pozdravljen,« je rekel v potolimjeni avstralsčini. »Malo govornim angleški.« »Od kod si se pa vzel, primojdunaj?« je vzkliknil Don. Vljudno se je nasmehnil. Z Donaldsonom sva se predstavila. »Kje smo?« sem ga vprašal. »In kam bova šla?« »Ta vas se imenuje Bangsang,« je odgovoril. »Moje drugo vprašanje je namenoma preslišal. Zadržal sem se mu za gostoljubnost in mu obenem povedal, da ne moreva razumeti, zakaj nama njegovo ljudstvo tako pomaga, obenem pa nam niti malo ne zaupa, čemu tako ravnanje in kam bova šla. Smehljaj se je. »Beli tuan je rekel, da moramo skrbeti za vaju. To je vse, kar lahko vesta.« »Beli tuan?« Pokazal je proti vzhodu.

»Kmalu ga bosta srečala. Dober človek je.« Pogledal sem Dona. »Se bolje počutiš?« sem ga vprašal. Zarežal se je. Vprašal sem Javaneca, če je vzdolž južne obale mnogo Japoncev. »Da, zelo mnogo,« je rekel. »Večinoma čuvajo bele ujetnike v taboriščih.« »Kje so taborišča?« »Dve sta nekaj manj kot 30 milj od tod.« »So to taborišča za vojake ali civiliste?« »Za vojake in letalce - največ za letalce.« »Angleži ali Nizozemci?« »Največ Angležev in - in pljunil je na tla, »tudi nekaj Nizozemcev.« Radovedno sem ga pogledal. »Nimate radi Nizozemcev?« »Ne.« Po koži se je razširil občutek napetosti. Da bi ga zmanjšal, je Javaneec začel odvijati papir z zavojca, ki ga je držal v roki. Majhna kovinasta konzervna skatla je padla na tla. »Mač!« Donov glas je bil malone spoštljiv. Neumno sem zazljal ob znani konzervi, ki je sicer bila običajen vojaški obrok govedine. Don je potisnil Javaneca stran in pričel odpirati konzervo. Videč najino boječnost je Javaneec potegnil iz žepa papir in mi ga pomnil ob veselem rezanju. Don je prek mojega ramena glasno bral s svinčnikom napisane besede: »Storili boste natančno to, kar vam bodo rekli. Pazite.« »Vaš vdani profesor Moriarty!« je še prebral Don. Obrnil sem se k Javaneču. »Kdo vam je dal to?« »Beli tuan.« »Kje je?« »Kmalu ga boste videli. Čez nekaj dni morda.« Vesčil nama je lahko noč in zapustil kočo.

DOKUMENTI DOKUMENTI DOKUMENTI

AUSCHWITZ 37

Dnevnik taboriščnega zdravnika

Od tedaj, ko so likvidirali taborišče čeških Judov in cigansko taborišče, sem bil trdo prepričan, da pridejo na vrsto slej ko prej tudi vsa ostala taborišča. Vedel sem, da je to le vprašanje časa. Kajti za bodočo žico taborišča Auschwitz-Birkenau je bodočnost le ena - smrt.

Za svojo delovno mizo sedim, ko se razgovarjata dr. Mengele in dr. Thilo o upravnih vprašanjih.

Dr. Mengele vstane in pravi: »Nemogoče mi je oslabiljene in za delo nesposobne prebivalce taborišča C še nadalje prehranjevati. V dveh tednih jih bom likvidiral.«

Dostikrat sem priča take vrste razgovorom. Vpričo mene se rešujejo najintimnejše zadeve koncentracijskega taborišča Auschwitz. Pred živim mrtvecem, kot sem jaz, se pač ni treba pretvarjati.

Mengelejeva odločitev, da bo uničil taborišče C, me žene k obupnemu ukrepu. Poskušati moram pomagati dvema ženskama pa tudi tisočerim drugim nedolžnim žrtvam.

Dela se moram lotiti takoj za vsako ceno!

Kakor hitro dr. Mengele in Thilo zapustita krematorij, sem tudi jaz že zunaj. Naravnost v taborišče D se napotim, kjer je esesovski odred, ki dodeljuje inozemske zapornike za prisilno delo. Med zaporniki izbira delavsko moč, ki jo zahtevajo delavske kolonije in oborožitveni aparat. Vodja oddelka je Oberscharführer.

Najdem ga samega v njegovi sobi. Pokažem mu dovoljenje dr. Mengeleja. Potem mu povem, da sta žena in hči v taborišču C, da jima sicer pomagam, kolikor pač morem, da pa je skrajni čas za njun odhod iz tega taborišča. Kot članu »Posebne komande« mi je znano, kakšna usoda ju čaka, če ostaneta v taborišču Auschwitz.

Oberscharführer je popolnoma mojega mnenja in mi obljubi, da mi bo pomagal. Še ta teden odideta dva transporta iz taborišča C s po 3000 ženskami v oboroževalna podjetja v Nemčijo. Te tovarne so najboljša delovna mesta. Nastanitev, prehrana, ravnanje, vse je dokaj znosno, saj je treba ohraniti delovno moč, da more storiti čim več.

Na mizo položim zavoj s 100 cigaretami.

Oberscharführer vtakne cigarete v žep in mi še enkrat obljubi, da se bo na vsak način pobrigal za ženo in hčerko ter ju vzel v transport, če se bosta javili.

Dosegel sem, kar sem želel. Potem pa hitim v taborišče C. Tam bo naloga težja. Pregovoriti bo treba ženo in hčer, da prilike brezpogojno zahtevajo ločitev, da siravno je zame strašno težko. Javiti se morata v transport, če le mogoče že ta teden.

Vedno znova dopovedujem ženi, da me k tej odločitvi silijo izredno nujni razlogi. Potem jo prosim, naj opozori vse znanke, naj se za vsako ceno prostovoljno javijo v transport. Esesovska komisija vključi namreč v transport najprej vedno prostovoljce in če teh ni dovolj, potem šele izbira sama. Prostovoljcev pa navadno ni mnogo, saj se - oslabiljen kot je - vsakdo boji iti na delo, razen tega je vsakdo nezaupljiv in se boji sedanje hudo stanje zamenjati z morda še hujšim.

Žena in hči mi nazadnje obljubita, da se bosta javili pri prvem naboru. Ob slovesu jima še povem, da čez dva dni spet pridem in jima prinesem tople obleke in hrane za na pot.

Čez dva dni se napotim zadnjič v taborišče C. S seboj vzamem tople obleke in precej hrane. Eden naših esesovcev, ki sem ga pred kratkim ozdravil nevarne pljučnice, naj bi mi pomagal zmetati pakete prek žične ograje.

DOKUMENTI DOKUMENTI DOKUMENTI

MALI OGLASI

PRODAM

Ugodno prodam motorno kolo "Galeb" 150 cm, dobro uvoženo z 11.000 km, z vetrobranom in prijaznim - lahko tudi na ček. Zeni, Sp. Boenica 47 2706

Pripravilam učence 8. razreda osemletke za izpite nemščine, angleščine in matematike. Naslov v oglašnem oddelku 2782

ZAHVALA

Vsem, ki so nam ob priliki velike požarne nesreče dne 15. 6. 1961 pomagali reševati našo imovino ter del iste tudi rešili pred škodo, tem potom izrekamo iskreno zahvalo. Za veliko požrtvovalnost in prizadevanje še posebej zahvala PGD tovarn Tiskarstva, IBI in PGD Primskovo ter Poklicnemu gasilskemu vodju iz Kranja, članom kolektiva in sosedom. Ohranili ste nam del tovarne in omogočili nadaljnje delo in zaslužek delavcem.

Roleta - mizarstvo Kranj

4. Julija smo pokopali

teto Zoro

Vsem njenim prijateljem v Kranju, posebno Bajdovim, najlepša hvala.

Soročniki

Kranj, dne 4. julija 1961

OSTALO

Prekleujem mesečno avtobusno vozovnico Kranj - Hotemože na ime Sunkar Marija 2769

Sprejem ključavničarskega vajenca ali priučnega ključavničarja. Markič Franc, ključavničar, Gasilska 1, Kranj 2761

Sporočamo vsem soročnikom in znancom, da nas je za vedno zapustil naš ljubljani mož, oče, sin, brat in stric

FRANC GROŠELJ,

invalid NOB. Pogreb nepozabnega pokojnika bo v torek, dne 11. julija 1961 ob 17 uri na pokopališču v Trbojah. Trboje, Kranj, Cerovo, dne 10. julija 1961

Zaluželi: žena Slavka s sinovoma Francjem in Marjanom, mama Antonija, sestri Tončka z družino in Slavka, brata Peter z družino in Lojze, ter ostalo sorodstvo.

Sporočamo, da je tragično preminil naš dolgoletni član

FRANC GROŠELJ,

invalid NOB. Pogreb pokojnika bo v torek, dne 11. julija 1961 ob 17 uri popoldan v Trbojah. Trboje, dne 10. julija 1961.

SZDL, ZB, SD, LMS, RK, TVD "Partizan", GD, DPM in KUD

NOVICE NOVICE

ZNIZANJE CEN

od 20-50%

IZKORISTITE UGODNO PRILIKO

ŠTEDITE DENAR



BLANIKA KLANJ

Razprodaja kmetijskih strojev

Kmetijska zadruga Nako prodaja naslednja osnovna sredstva: Traktor "Deutz" s plugom, kosilnico, plug, škropilnico, kerozino brano za traktor "Steyr", 4 mlatilnice, 7 sejalnic, snopoveznik, 3 izruvače krompirja, 4 prebirače za krompir, 3 vprežne pluge, 4 vprežne brane, slamroceno, stikalnico za sadje, poljske vozove, tovorne sani, puhalniki za seno, sejalnico za koruze, mnogovrstni stroj, razne kulture in orodja.

OSREDNJA KNJIZNICA OBČINE KRANJ razpisuje

po sklepu 11. seje upravnega odbora, ki je bila dne 28. junija 1961 naslednja delovna mesta:

- 1. Knjižničar inštruktor za urejanje strokovnih knjižnic (pogoj: strokovna spodobenost, ki omogoča takojšnje samostojno delo ali hitro priučitev; lahko visoka, višja ali srednja izobrazba);
2. knjižničar za pionirsko knjižničarstvo (pogoj: srednja ali višja pedagoška izobrazba in zanimanje za knjižničarsko delo);
3. knjižničar za ljudsko knjižničarstvo (pogoj: srednja izobrazba in zanimanje za knjižničarsko delo);
4. tajnica (pogoj: srednja izobrazba z nekajletno prakso v upravno-administrativni stroji).

Rok za prijavo je 15. avgust. Priložiti je treba življenjepis in zadnje šolske spričevalo. Podrobna pojasnila lahko kandidati dobe na upravi Osrednje knjižnice, Titov trg 6.



Tržič, 9. Julija - V počastitev dneva vstaje je bil danes v Tržiču velika šahovska prireditelja, katero je organiziral občinski odbor za proslavo 20-letnice revolucije. Skupno je nastopilo 19 moštvo z Gorenjske in drugih krajev Slovenije. Vrstni red moštvo: SD Jesenice 13,5 točk, Svoboda (Tržič) 10,5, Svoboda (Stražišče) 10 točk itd. Posamezniki: ing. Hočevar (Jes.) 5 točk, Biliševič (Jes.) 3 in Simič (Kr.) itd. Popoldne je bila svečana razglasitev rezultatov in razdelitev častnih nagrad.

Atletski miting na vaškem travniku

Podpeč, dne 9. julija - Danes je bil na vaškem igrišču v Podpeči prijateljski atletski dvoboj med domačim društvom "Partizan" in atleti kranjskega Triglavja. Domača atletika vrata je bila počinjena z nekaterimi atletičari iz ljubljanskih društev. Prireditelj je bila v okviru 20-letnice dneva vstaje. Na ta način se je atletski klub Triglav vključil v to praznovanje in priredil propagandno atletsko srečanje z vaški atletski Podpeč.

Triglav : Ljubljana 61 : 67 (24 : 37)

Kranj, 9. Julija - Gledalec, ki so se sredi zbrali ob košarkarskem igrišču v Savskem logu, da bi si ogledali "formalnost" Ljubljane v prvenstveni tekmi s kranjskim Triglavom, so nadvse zadovoljni zupustili svoje prošore, saj ni dosti manjkalo, da bi bili priča največjemu presenečenju slovensko-hrvaške košarkarske lige, medtem ko so prej obžudovali dolejši nastop igralcev Kranjčanov in (poleg v regularnem času neodločeno končanca srečanja z zagrebško Mladostjo) najrazburjivejšo tekmo na kranjski košarkarski plešči. Vsakdo je seveda pričakoval, da bo Ljubljana, ki si je prej že zagotovila prvo mesto v medrepubliški konkurenci, v tekmi s Triglavom zlahka popravljala koš razliko (menda Ljubljancani, prepričani v visoko zmago, niso nastopili z mladim reprezentantom Elselom in rutiniranim Cretnikom), toda dogodki na igrišču so se zasukali tako, da bi kmalu tista Ljubljana, ki je lažni konkurirala zveznim Ibrašem sklonjene glave in brez točke odšla z igrišča poizrtvovalnih košarkarjev. - Dolejši so Triglavovi navadno uspešno zaključevali prve dele tekem, večer pa so "zagrabili" pred koncem ter izgubili tekmo le s 6 točkami razlike, potem ko so drugi polčas odločili v svojo korist s 37:30. Zmaga je bila tokrat že v kranjskih rokah ter se imajo "prvaki" za obe točki zahvaliti le sreči, ki gre na račun nezanesljivosti Triglavov pri izvajanju prostih metov, saj so po izenačenju 55:55 v 16. minuti drugega polčasa napravili kar 6 prostih metov, le dva pa zadeli v črno.

Naj v uvodu poudarimo, da je bil najboljši mož na igrišču mladi Kranjčan Marjan Rus, ki je sam dosegel kar 33 točk.

Prvenstveno tekmo sta moštvo Ljubljane (Škerjanc 21, Potočnik 16, Tavčar 16, Stražar 8, Levstik 6, Peršin, Lajovic) in Triglav (Rus II 33, Petrič II, Behtar II 7, Klavora 6, Behtar I 4, Rus I) sodila Peter Hojs in Miro Varoga - zadovoljivo.

PRVI POLČAS - BOLJE KOT - PO NACRTIH-

Za Ljubljancane je prvi Roš dosegel Stražar šele na koncu druge minute. Rus II je kasneje izenačil, Tavčar spet povedel in Behtar II ponovno izenačil. Kranjčani so prvi prišli v vodstvo, ko je v 3. minuti Klavora realiziral enega od prostih metov. Do 8. minute sta moštvi izmenično vodili s točko razlike vsako po trikrat. V 11. minuti pa je Rus II zvišal vodstvo za Triglav na 13:10. Gostje so najprej izenačili, do konca polčasa pa so si nabrali 13 točk prednosti, predvsem po zaslugi "zanesljive roke" Škerjanc, ki je polnil kranjski koš z meti od daleč.

V naslednjih dveh minutah bi s stodontnimi zadetki v izvajanju prostih metov Triglavini lahko vodili s 53:55, kar bi jim verjetno zadostovalo tudi za zmago, vendar so, kot smo že omenili, od osmih zadeli le dva - torej le 57:55. Rezultat je izenačil zanesljivi Škerjanc v 18. minuti, potem pa so Ljubljancani pričeli s finišem in končno tudi zmagali s 67:61.

J. Zontar

NAŠ RAZGOVOR

Črne perspektive

Ze toden dni dela na gradilšču kranjskega stadiona 150 brigadirjev. Mladinske delovne brigade iz treh mest: Maribora, Celja in Kranja so prevzele težko nalogo, da v letošnjih poletnih napravijo, kar so danes že več let namreč kranjski občinski možje ne kažejo dovolj zanimanja, da bi s tem prepotrebni športni objektom rešili kranjski šport - poročni krčev. Obrnili smo se zato na tovariša Mihelja Jožeta, predsednika gradbenega odbora športnega društva "Triglav", da nam odgovori na nekoliko vprašanj.

- Verjamete, da je v narodnem pregovoru: slab začetek, dober konec, kaj razume? - Čeprav nisem vrabeveren, se večkrat vprašam, če bomo do konca enoli spetjali. - Kakšni so izsledki v pogledu dograditve tega športnega objekta v letošnjem letu? Kaj pričakujete, da boste z delovnimi brigadami napravili? - Trenutno delajo na gradilšču tri delovne brigade iz Maribora, Celja in Kranja, skupaj torej okrog 150 brigadirjev. Brigade so začele z delom pretekli ponedeljek. Letošnje leto smo z deli na stadionu začeli že v prvi polovici aprila. Obseg del pa ne bo takšen, kot smo prvotno mislili, ker je občina dala od predvidenih 40 milijonov dinarjev za gradnjo po družbenem planu samo 25 milijonov dinarjev. Letos bomo z brigadirji skušali dokončati zunanje površine: oba nogometna igrišča, atletske steze, dva rokometna igrišča, dva odbojkarstva in košarkarska igrišča in 6 teniških igrišč. Uredili bomo lahko samo 1000 m površine, brez vseh potrebnih priključil, kot so rešniki, notranje ograje, zemeljske tribune in vse ostalo. Zunanje ograje z vhodnimi vrati, glavna dovodna cevi in vse podl z glavnihih inženjerskih tribunama so stvar prihodnjega leta. Te igralske površine, ki jih bomo zgradili letos pa še ne bodo uporabne ne letos ne prihodnje leto, ker za izkoriščanje ni potrebnih drugih posejov, kot so sanitarije, slačilnice, kopalnice in umivalnice, ki so za športnike nujno potrebne. - Čeže, da se poleg denarnih težav borite še z številnimi drugimi problemi? - Natančno tako. Gradbeni odbor in Upravni odbor športnega društva Triglav smatra, da edina Občinskega ljudskega odbora in izvrstni gradnji ni pravilna in je verjetno edinstven slučaj v državi, da se gradnja tako velikega športnega objekta, ki bo po predračunih stal okrog 300 milijonov dinarjev, naloži športnemu društvu, ki je prepričano samo sebi v celotni gradbeni delavnosti. Ne moremo razumeti, da Občinski ljudski odbor preko gradbeno-komunalnega oddelka, kaže do tega športnega objekta tako malo zanimanja. Gradbeni odbor tega zodeluje z veselim nalažem, saj smo skupaj pripravili delovna akcija po begradah in uredili ne le to večjih in manjših problemov. V športnem društvu in gradbenem odboru so vsi člani eno zareseni. Imamo občutek, da nekateri ljudje na občini mislijo, da se športniki z gradbenimi problemi izživljajo. V vseh industrijskih sredstvih se je že zdavnaj udomačila misel, da imajo športni voditelji narobe, ki se tičejo razvoja športa, medtem ko bi gradbeni deli morali prevzeti ljudje, ki so plačani, da skrbijo za gradnje družbenega standarda. Enako je v pogledu zimskega plavalnega bazena. Prizadevanost članov uprave in gradbenega odbora je zelo velika in različna v pogledu izgradnje tega športnega objekta in česte v navzkrižju z zakonskimi predpisi in športno moralo (poklicna berčenje po podletih, običajni povsod, kjerkoli je mogoče). Sicer pa veljati ni več jasno, ali smo športni delavci, gradbeniki, akviziterji itd? - In kje iskati izhod iz sedanjih težav? - Ne vem. Športni delavci smatramo, da so naša prizadevanja v glavnem nepriznana in da je šport in telesna kultura v Kranju negotovna stvar. Dobro volja pošasi opada. V gradbeništvu se pač ne moremo izumrejeti, kot v športu. To je prvi primer, da smo se odločili kritično povedati resnico v cel. Dnevno imamo berenja, da imamo primer v drugih krajih, kjer so obravnavali in razvijali javnost, kar pa v našem mestu ni primer. Smatramo, da se športno društvo Triglav nahaja v največji krizi od svoje ustanovitve.

Pintar peti na Ducatiju

Opatija, 9. Julija - V Prelud med Reko in Opatijo so bile danes tradicionalne motociklistične in avtomobilistične dirke z mednarodno udeležbo za veliko nagrado Jadrana. Najprej so nastopili tekmovalci na mopedi, kjer sta tokrat tekmeča na nemških "Kreidlerjih" premagala domače "Colibrije" in tudi odličnega Koprčana Zelinka, ki je sicer drugi na evropski rang lestvici v tej disciplini.

V naslednji panogi - dirki motorjev do 125 cm, je kranjski tekmovalce Leon Pintar na novem Ducatiju zasedel zares odlično peto mesto v hudi konkurenci s povprečno hitrostjo nad 187 km na uro. Zmagal je nemški tekmovalce na motorju "MZ".

Na današnjih dirkah v Opatiji so tekmovalci porušili vse dosedanje hitrostne rekorde, zlasti občutno v tekmovalju avtomobilov mednarodnega razreda "Junior".

PROPAGANDNA VOZNA AMD SENCUR

Senčur, 9. Julija - V okviru priznanj krajevnega praznika v Senčurju je domače AMD danes popoldan izvedlo zanimivo propagandno vožnjo, ki se je je udeležilo 40 vozačev. Prevzili so progo iz Senčurja v Voljo, Kranjski Predvor in nazaj v Senčur.

POKAL ZA NOGOMETASE SENCURJA

Senčur, 9. Julija - Danes popoldne je bil na nogometnem igrišču SD Senčur izveden nogometni turnir v počastitev krajevnega praznika bivše občine Senčur. Počasi Kmetijske zadruge Senčur je v trajno last osvojilo domače moštvo.

REZULTATI: Senčur : Trboje 4:1, Senčur : Predosje 1:0 in Predosje : Trboje 4:0.